

40 ՓԱՐՍ.

ԳԱՅՄԱՆՔ
Գալանտի մոտք մէջ տեղադրելու համար 3 դարձուց. երկու տն
գաւթ հաւ հոտ 2 դարձուց և 3 տարեկան տնայնակներու համար 4 տն
համարներու հոտը 1
Գործարար փողոցներու համար կամ որ և կը գործարար տնայնակ
և ուղղակի
Ան խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3
Խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3
Խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3
Խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3

درعلايهده علماهد توردونكيان جائده اردوك
غزنى اداره سنده

Les annonces sont regues
à l'EASTERN AGENCY,
Karakeuy, Dirmen han

ԱՐԵՎԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐՍ.

Վ. Պարս	Տարեկան	Գործարար	Գործարար
1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20
21	21	21	21
22	22	22	22
23	23	23	23
24	24	24	24
25	25	25	25
26	26	26	26
27	27	27	27
28	28	28	28
29	29	29	29
30	30	30	30
31	31	31	31
32	32	32	32
33	33	33	33
34	34	34	34
35	35	35	35
36	36	36	36
37	37	37	37
38	38	38	38
39	39	39	39
40	40	40	40

Գործարար փողոցներու համար կամ որ և կը գործարար տնայնակ
և ուղղակի
Ան խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3
Խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3
Խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3
Խմբագրութեան Արիւնդի Բ. օրագրի 3

Կ. ՊՈԼԻՍ
ԵՐԵՎԱՆԻ 15 ՅՈՒՆԻՈՒՍԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԿԱՌԱՐԱՐԱԿԱՆ ԱՆԻՍՏԱՆՈՒԹԻՆ
ԸՆԴՀԱՆՍՐ ԿԱՌԱՐԱՐԱՆՆԵՐ

Մեր Բեղադրութիւնի թղթակցին, իւր
նամակով որ երեւցաւ Լրագրոյի գէլին.
24 թուական մէջ, կարգ մը շաբաթերու
շարժ. եղբայրներու պատմութիւն առ-
թիւ, կըսէր թէ. «Արեւելեան շատ
զգեսքերու մերձեցնելու համար, որ
կառավարութեան ուղղութիւնին
«Իրենց վրայ են հրաւիրուած: Մեր
Թղթակցին այդ նամակն արժանի է
յատուկ ուշադրութեան կարգադրուե-
լու: Երբեք չենք հաշտուի իրար
առաջարկութեանց միջեւ յարաբերու-
թեանց պայմաններուն վրայ կը պա-
րտաւորուին ուղղութիւնները եւ օգտա-
կար խորհուրդները: Ինչ որ մեր
յարգելի թղթակցին կըսէր Կառավարի
Հայոց Թերութեանց նկատմամբ, ու-
րիշ երկիրներու Հայոցն ալ կը պատշաճ
մեծ մասամբ: Արեւելեան զանազան
առիթմ կուտան ուսումնարարութեան
Կառավարի Հայոց վրայ ի գործ դրած
խտուրդները, որք շատ անգամ քիւ-
մին են պարզապէս: Եւ ինչպէս կը
բացատրենք մեր երեկ Սեպտեմբրի
Տե. ստեղծութեան, կը ինչն այն նախա-
ձեռն և ատելութեան զգացումներն
զորս Կառավարի ուսումնարար պաշտո-
նային կը մտնուցանէ մանաւորապէս
Հայ տարրի դէմ: Բայց խտուրդն
ներ ալ կան որոշ տեղի կը տրուի
մերաւոր անուշադրութեան կամ ան-
խաճութեան պատճառաւ: Այսօր
մեր նպատակն է ուշադրութիւն հը-
րաւորել մանաւորապէս այս երկրորդ
կարգի խտուրդներու վրայ, որք կը
կարծենք թէ կրնան մերմասնաւոր
ազգի այն չափով որով մեր արդայինը
փորձաւորութեան դասերին իրատեսով
գիտնան ուղիք և խոհմը ընկալած մը
բունել, զգուշանալով վերադարձնել տի-
րոջ իշխանութեանց դերազգածու-
թիւնները: Սկզբունք, Կառավարի Հայք պէտք
զնախաբար թէ տիրող իշխանութեան
ուշադրութեանց առարկայ եղած են:
Մեր Թղթակցին տարբեր մը կըրթա-
նանայ կառավարական բացառիկ ու-
շադրութեանց, այս իրողութիւնը:

ԹԵՐԹԻՍԻ ԱՐԵՎԵԼՔԻ

(137)

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ԵՐԵՎԱՆԻ 15 ՅՈՒՆԻՈՒՍԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

ՊԱՐՈՆ ԼԵՐՈՒՐԻ

Գաւառին մէջ:
Ուստի հասկցած էր այդ արկածին
ամօրին ծրարելուն, և ոչ ևս տարակոյտ
ունէր թէ Թուրքիոյ էր այդ դժուար-
յին ծրարելուն ներշնչողը և թէ դարձե-
ղեր մ'ունէր պատրաստեալ ապրի-
տութեան մէջ:
Միայն թէ Բիւտուշ շատ վառաճ
էր իւր արթնութեան վրայ, և կը
հարցնէր ինքնին թէ արեւօք երազ
է՞նչ և տեսած ու լսածներն:
Երբոր ջաղագրական լինելու ի-
րեն համար պատրաստած գաւառ, Բիւ-
տուշ վերջին ճիգ մ'ընաւ երեւ կանգ-
նելու, բայց արեւմտեան զապան ի-
րենց պաշտօնը:
Կը թուէր իրեն թէ կապուէ էին:
Մինչ ինքն այսպէս կը մտաւորէր
այն տարրին անգամաւորութեան
դէմ, որ զինքը խնայեալիւ վրայ սեւ-
առ թէ, հեռաւոր փողի մը ձայն լը-
սեց, և գրեթէ իսկող տեսաւ որ զար-
հուրի լատուին իւր ձեռքն երկնցու-
նայ վարկերէն տախտակամաճը
բացուեցաւ և ինքզինքը դատարկու-
թեան մէջ գահաձիւղեալ զգաց:
Իւր տակի յենակէտը կորուսանե-
լով, Բիւտուշ իւր կացութեան զգա-
ցումն ալ կորսնցուց:
Տարտառով կըրպիւ զգաց որ կընկ-
նէր, ինք իւր վրայ կը գահաւոր, և
վերջապէս բախին մը կը կրէր:
Յետոյ ալ եւ բան մ'զգաց:
Երբոր ուշաբերեցաւ, ձեռներուն
տակ դերակրօնի մարմին մը գտաւ:
և զգաց որ բերնին մէջ նիւթ մը լը-
սեցաւ էր և թուէր թէ ինքն որ զայն:
Ինքզինքը թուէր, երաւ նստաւ,
թքաւ և չուրք չշարժելով հասկցաւ:

Աւաղակոյտի մը վրայ ընկած էր
գլխով, և մինչեւ ակամներն անոր
մէջ թաղուած:
Չարիքն բարիք կը ծնի երբեմն,
կըսէ առաժը:
Բիւտուշ, որ գեւ. քիւ մ'առաժ ի
զուր կ'աւանդէր իւր զաւաճութենէն
համակարգել, Բիւտուշ, որ ոչ բուն էր,
ոչ արթնած, այժմ գահացուցել վիճակի
մէջ կը գտնուէր:
Գահաձիւղեալ զգացողութեան մը
զայն: Կատարեալապէս կը հասկնար և
զերութիւն:
Չարիքանալութիւն օրագրի լարած
էր իրեն: պատրաստած անկողնի թա-
կարէն մը վրայ էր: ձեռքն երկնցու-
նայն պէս զգալական մը քաշէր և իւր
հիւրը ջաղակոյտին ընդերքերէն խորաց
մէջ հասնէր:
Այս խոր խորացում համար աչ-
դանշանին սպասել էր, որ Բիւտուշի
գաւառը կը ծանուցանէր: Վասն զի
կուրծի կուցած անձը Բիւտուշի միայն
կնիւնը լինէր: Բայց խորացում կատարու-
ած էր, և նախորդ 29 թուին կեանքը
իւրին մը կախուած էր:
Անշուշտ զինքը պահելու և սնու-
ցանքի համար չէր որ այն նկողնին
մէջ նստած էին:
Այդ նկողնի իւր գերեզմանը պիտի
լինէր: չէր կնիւն երկրային ընդ այս:
Արդեւոր պիտի գային խորացումը
զինքը, թէ նոթի մտնուէին: չէր գի-
տեր, բայց անտարակոյտ էր որ թուի-
չպիտի տային իրեն գեւ. երեւ նստի:
Չարիքանալութիւն աւաղակոյտին ոչ թէ
զայն լատուին մը համարելով այդ օրին
վերապահ նստած էին, այլ միայն իւր
քնակն ու վաճառքը կողորոշելու համար:

Արեւ լուսն իւր գրգռութեն մէջ էր,
և վաճառք ծրարէր, որ իրեն զգու-
բարձի տեղ կը ծառայէր, իրեն հետ
վար ընկած էր:
Ուստի հասկանալի էր որ այդ լե-
ռուրիները գուրբն մէջ պիտի լինէին
իրենց գոհ կողորոշում:
— Իր կարծին անշուշտ թէ վար ըն-
կած ժամանակ չարագործ վրաւոր-
ուած էր, կըսէր ինքնին Բիւտուշ,
կամ եթէ մտած չիմ, լաւագոյն վի-
ճակի մը մէջ ալ չեմ: Ուստի պիտի դան-
ձնցնէր զիւր բայց ոչ և ան, պիտի տեսնէ
ժողովուրդը թէ որո՞ւ հետ գործ ունի:
Միայնակ մը իւր մէջը զննելով
երկրորդութեամբ սուղեց որ իւր վեց-
հարուածեանն ու դաշտին իրենց տեղն
էին:
Աւ. այժմ նստած էր աւաղակոյտին
վրայ, որով գլխովորար հաճախելով
մեղմացած էր իւր վիճում:
Իւր աղմուկը կը տիրէր շուրջա-
նակի:
Իւր առաջին շարժումն եղաւ ոտը
վրայ երնել և իւր ընկած նկողն հե-
տադրուի, բայց խորագրական իւր ար-
գիւնք զայն:
Մտածեց թէ ինքն սպաննել ու-
զող ուղղակաց ձեռքն աղաւթելու
միակ յայտն էր կարծեցին անշուշտ թէ
վար ընկած ժամանակ զուրկ ջաղա-
կած էր, և մտածեց ձեռնակով խորե-
զանքը:
Կենթադրէր թէ անշուշտ հոն պի-
տի գային գահաձիւղեալ կամ ուրիշ ծա-
ծուկ ձեռքն մը, մէկ ձեռքն իւր լաւ-
տեր և միւս ձեռքն իւր դաշտին, և թէ
զինքն աւաղակոյտ վրայ տարածուած տե-
նելով անկախած պիտի մտնային իւր

քով, և յայնժամ ինքն ալ կըրար
յանկալածալի աննոց վրայ յարձակու-
իլ:
Բայց եթէ լատուականներն իւր
հետադրութեան միջոցին վրայ գա-
նէին, անտարակոյտ տեղի ապահով մի-
ջոցներ ձեռք Գահաձիւղին վրայն սպան-
նելու համար:
Ինչպիսի սպանել որ անտարած մը-
նալով մտնէր, կամ, եթէ չուտով քա-
պանել ուղիքն, կրնային վառած խո-
տեր նստելով լատուրի նկողն, և
ծակէ մը հրացան պարպելով մեղմեցնել
զինքն:
Հասկանալի իսկ էր որ աւելի բու-
ռն և կտրուկ միջոցն ի գործ դնէին,
որպէս իր ժամ մ'առաժ ձեռք անցու-
նէին իւր ստակն:
Չայտալին խորագրական ընդ
միջակայքին մէջ ընկելով որոշեց հան-
գարտ կենալ և սպանել:
Կրնին վրայ պառկեցաւ բնական և
հանգիստ գիւն մէջ, այնքան ձեռքուն
ուղած, որպէս զի ձեռնակներին բաց-
ուած ժամանակ յանկարծակի չգար:
Յետոյ զննեց ինքն ինքն հանցե-
գանակը բացաւ, վեցհարուածեանը
զինքն և աներկիւղ սպանեց այն վայր-
իցին, որ հարկ պիտի լինէր իրեն
միայնակ մարտնչի երկուրի և գոհ-
յին երբեք գէմ, վասն զի լատուին ալ
կըրար կուրծի խառնուի:
— Այդ չարաճէր պատան է որ
գեղ խառնեց ինձ լոյսած գիւնին
մէջ, կ'ըսէր ինքն: Երբեք իւր կառ-
կածէն և չուր միայն խառն: բայց ամեն
բան չիորհիւր մարգ: Ինչ գեղ էր ար-
գեւք ինձ խնայեցաւ: Արդեւ, առա-
ջին չիւն յայտն, կը թուէր ինձ
հարկ լատուին ծանուցում իւր կար զԷԼ-

խոր վրայ . . . և պահ մ'առաժ ալ
երբոր վեց պատան էին, շատ մը բա-
նէր կը տեսնէր ու կը լսէր Ուր կը խա-
րաք աշխարհ աշխարհ, որը կը հնչէր ա-
կանխելու մէջ: Եւ այժմ ոչ ևս բան
մը կ'զգամ: Ըրած ոտու միջակայ-
ցուց զիս Թուրքիոյ զապան չեմ: Եթէ
լինէր, ինքն կ'անհնային Բայց օտաւ-
նան տակի վրայ կ'ընկէր: Եւ ինչ
նստի տակի վրայ կ'ընկէր: Եւ ինչ
կընամ այս ամենէ:
Եւ ինչպէս իւր իշխանութիւնն առ-
փոխել այն վարկերէն: ուր սկսած էին
այն տարրինակ զգացումներն, որք
վերջացած էին այժմ:
— Սակայն եթէ երազ էին, միմայ,
Օրփի եղբոր պտուղը ուրուականը . . .
յաղագրական հոգին և երկար խառն-
ցումներն . . . Եթէ զիս արթնացած կէ-
րեւակային պարզագոյն, միջակայ-
հասկանալի կը նմնէր երազելով . . . և
գահաձիւղեալ . . . զպատմութիւն չէր
արգելաւ: Բայց անտարակոյտ զգացում
միջակայքն ինքն, որը ջաղագրական
մասով իմացած էր իսկ:
Եւ երազական հարցնելով ինքն-
ին թէ արեւօք իւր ընկած ու երազ-
ները չէին շարժուած այս հարցում
ներն ըրած միջոցին իսկ:
— Բայց ոչ, պատմական ինքն-
ին, ինչպէս չեմ, քաղաքի չեմ,
գիւնին աղաւթութեան ներքեւ չեմ:
Մտուրդիս անայ ինչ որ կարծեցի տես-
նել, լսեցի ինչ որ կարծեցի լսել: Սառ-
գիւն տարրինակ նկողն իւր մէջ եմ,
որը գահաձիւղեալ ինչ ինչ Ապագային
այն որ խառնակ այն ինձ հետ հոտ-
ցաւ . . . ահա ձեռքն տակ կ'զգամ այն
պարկերէն մին որ անկողնի տեղ կը
ժողովէր ինձ, և ոտքն տակ կ'զգամ
ժողով, որ զգուշութեամբ ըրած էին:
(Երազական)

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

